

VERSLAG VAN DE LANDELIJKE CONTACTDAG 2007 VAN HET INTERKERKELIJK DOVENPASTORAAT.

Zoals ieder jaar werd ook dit keer de contactdag gehouden in kerkelijk centrum "de Ark" te Ede.

Toch was het dit keer iets anders. De dag was namelijk georganiseerd door het IDP samen met de NCBD.

Het onderwerp was tweeledig. In de eerste plaats nieuwe plannen in de christelijke dovenwereld en eigen taal in de kerkdiensten.

Binnen het interkerkelijk dovenpastoraat is er dit jaar een nieuw beleidsplan ontwikkeld. Dit beleidsplan zal elk jaar worden voorzien van een werkplan, met daarin de activiteiten die nodig zijn om het IDP te blijven ontwikkelen en verdiepen.

Voor 2007/2008 zijn de punten in het werkplan:

- Toerusting van de IC's, met als thema's bezoekwerk, catechese, kerkdiensten en p.r.
- Kadervorming van jonge dove mensen, die bestuurlijk actief willen worden.
- Ontwikkeling van het internetpastoraat.
- Waar nodig gebarencursussen opstarten.

Het beleidsplan is aan de IC's uitgereikt om te bespreken in hun vergadering.

Over enkele punten uit het werkplan zijn vragen gesteld die in groepen (twee met doven en twee met horenden) zijn besproken.

De eerste vraag ging over de soorten kerkdiensten en de voorkeuren. De voorkeuren zijn verschillend. Zowel voor dovendiensten als voor gecombineerde diensten bestaat belangstelling. Band met eigen kerkelijke gemeente wordt als zeer belangrijk ervaren. Doven horen er ook bij. Aan zang en muziek is nauwelijks behoefte. Er is verschil in waardering van NMG tolken en NGT tolken. Is afhankelijk van vaardigheid van dove. Wellicht mogelijk om beide gebarenmogelijkheden aan te bieden en misschien ook nog wel een schrijftolk. In de horende kerk neemt het gebruik van beamers toe. Biedt mogelijkheden voor doven en slechthorenden om mee te doen in eigen kerk.

De tweede vraag ging over geloofstoerusting d.m.v. Bijbelkringen, catechese, gemeenteavonden enz. Het is wel belangrijk dat er op Bijbelkring gepraat wordt over een thema. Een groep gaf aan dat de leiding van de Bijbelstudie bij een dove moet zijn. Dat wordt als prettig ervaren. Een groep met horenden ziet nauwelijks verschil bij gemeenteavonden voor doven of horenden in de onderlinge gesprekken. De andere groep horenden vraagt zich af of het initiatief moet liggen bij de doven als het gaat om het meedoen of dat de IC veel nadrukkelijker moet uitnodigen en de doven erbij moet betrekken. De groep vindt het belangrijk dat de kerkdiensten, maar ook de Bijbelkring, catechese en gemeenteavonden moeten worden voorbereid samen met doven.

Vraag drie gaat over het praten over geloof, zoals op Bijbelkringen. Een groep maakt de opmerking dat je moet laten zien dat je christen bent door erover te praten bv. Op je werk. Voor anderen is het toch wel moeilijk om over je persoonlijk geloof met anderen te praten.

In vraag vier wordt gevraagd hoe de contacten zijn binnen de IC en de NCBD tussen dove mensen, slechthorende mensen en mensen met een C.I. Een groep met doven vraagt zich af of er een communicatiekloof bestaat.

In de vijfde en laatste vraag gaat het om het gebruik van internet om informatie te krijgen over kerk en geloof. Het internet wordt wel gebruikt, maar veel doven kijken ook graag naar de televisiekerkdiensten. Het IDP is ook te vinden op het internet. Sommigen hebben geen internet, maar wel televisie en teletekst. De IC's gebruiken vaak het internet voor het verspreiden van informatie. Ongeveer de helft van de aanwezigen op de contactdag gebruikt internet. Geadviseerd wordt via het internet ook de verschillende Bijbelvertalingen te lezen en commentaren te raadplegen.

Een vraag van het IDP is hoe kunnen we pastoraat aanbieden via internet? Bv. Bereikbaar zijn als predikanten en vragen beantwoorden van horenden en doven die anders nooit in bijeenkomsten komen of die wij niet kennen. De predikanten zullen zich hierover beraden.

Na een heerlijke lunch en veel persoonlijke contacten wordt in het middagprogramma gesproken over de eigen taal in de kerkdienst en dan vooral welke gevoelens bij dove mensen worden opgeroepen.

Er wordt een DVD afgespeeld met een optreden van een gebarenkoor en met gebarenpoëzie. Wilma v.d. Kroon vertelt een zeer persoonlijk verhaal, een getuigenis. Henrieke Platte verzorgt een Bijbellezing in gebarentaal van Lucas 16 vs. 19-31. Er wordt nog een DVD afgespeeld met een mimegroep en Sjoukje Zijlstra verzorgt ritmische gebaren.

Bij het lied in gebaren was er ook muziek. Maar dove mensen kunnen de muziek niet horen. Ervaren mensen die de muziek niet kunnen horen hetzelfde? Doven zouden ondertiteling kunnen hebben ipv de muziek. Geluid en licht maken ook indruk. Met geluid is wel mooi, maar doven voelen alleen de bas, de lage tonen ... de trilling ... In gecombineerde diensten voelen via een ballon?

Welke dingen vonden jullie emotioneel om te zien/ervaren? Het verhaal over de Bijbel en het persoonlijk getuigenis raakte ons erg. Het hielp ook dat zij persoonlijk in de zaal waren. Film geeft afstand.

Dvd: strand en golven die tegen de rotsen gaan ... ik begreep het eigenlijk niet ... was wel mooi maar horende mensen vinden het een mooi gedicht maar ik niet. Dove mensen houden niet zo van gedichten en ook niet in de kerk.

Wie denkt er anders over? Ik begreep niets van het eerste gebarengedicht. Toch houd ik veel van taalpoëzie. Het hoeft voor mij niet meteen uitgebeeld te worden. Ik krijg trouwens wel kippenvel van het Wilhelmus!

Mij spreekt het ook niet zo aan. Woorden: God staat altijd naast je, dat in gebaren spreekt wel aan door de christelijke inhoud. Maar een uitbeelding over het strand of zo vind ik niet zo mooi.

Mime geeft geen mondbeeld. Daar kan ik wat minder mee. In kerkdienst moet je iemand hebben die de liederen uitbeeldt in gebaren. Dat zou fijn zijn.

Er zijn dus verschillende gevoelens. Bij christelijke poëzie weet je ook wat meer over de inhoud. Dat raakt dan meer.

Het lezen van de woorden roept emoties op. Bij liederen begrijp ik heus de inhoud wel. Muziek of gebaren zijn voor mij wat minder belangrijk

Kijken naar iemand die gebaart, is heel mooi. Meelezen op een scherm helpt daarbij. Bij mij dus eerst het gebaar en dan de gesproken, gelezen taal.

Wat vinden jullie van het gebarenkoor? Hoe ervaren jullie dat? Ik zie ze redelijk vaak. Ik vind dat erg mooi.

Ik heb een paar keer het gebarenkoor gezien. Maar, ik zag alleen maar gebaren en miste de woorden. Gebarentaal is toch meer dan alleen gebaren?!

Gebarenkoor neemt niet alle woorden mee, maar beeldt eerder een gedachte uit, een sfeer.

Gebaren en tekst samen geven mij het meeste gevoel. Niet iedereen heeft dezelfde kundigheid in gebaren.

Het is de kunst om muziek ook te laten zien. Bijvoorbeeld met plaatjes roep je ook van alles op.

Maar welke plaatjes? Of zouden het ook kleuren kunnen zijn, of lichteffecten? Roepen die emoties op?

Of film? Beweging ... of van de zonnebloemen, die ze langzaam opengaan, zon die achter de wolken vandaan komt ... etc.

Voorbeeld: de dominee ... die maakt soms maar statische gebaren ... hij maakt het niet spannend ... emoties hebben te maken met spannend, er gaat iets gebeuren, dat je op het puntje van je stoel zit ...

Toen we begonnen met tolken was er soms geen geloofsachtergrond. Je moet iets hebben met het onderwerp.

Een aanwezige wil het lied Jezus ga ons voor laten zien. Misschien niet de juiste gebaren maar wel de emotie.

Er zijn veel gebaren. Ik weet heel goed dat ik doof ben. Dat hoort bij mij. Gebarentaal raakt mijzelf, dus ook mijn emotie.

Emoties kunnen ook groeien door zelf mee te doen.

Luisteren en kijken kan heel passief zijn. Gebaar mee, dat helpt je in je emoties.

Toch gaan we steeds uit van het Nederlands ... dat blijft toch vaak leidend. Met kinderen is het belangrijk terug te gaan naar NGT bij het vertellen van de verhalen.

Vroeger met kerst: korte liedjes vertalen in NGT. Voordoen en nadoen. Oefenen, oefenen, en dan zonder stem samen doen. Was heel leuk om te doen.

Jan Bloemkolk zal nu proberen deze dag wat samen te vatten.

Vanmiddag is iedereen vanuit de eigen achtergrond, ervaring, leefwijze, opgroeien aan het kijken naar de dingen om hem/haar heen. Verschillen zijn er tussen mensen. Wat er gezegd is: dat kunnen we allemaal gebruiken voor de toekomst. Het ene is niet meer dan het andere. Bij het een heb je soms meer afstand dan bij het ander.

Laat je niet afleiden, maar probeer ook de grote lijn te volgen. Niets moet, alles mag meegenomen worden naar de toekomst. We hoorden ook leuke ideeën. En zagen mooie gebaren. Laten we het zoveel mogelijk gebruiken.

De dag wordt afgesloten met een dankgebed van Erica Dibbets.

Bloemen worden gegeven aan de kosteres en aan de medewerkende aan deze contactdag.
We mogen terugkijken op een geslaagde en gezellige dag.

Verslag gemaakt door G. Rijkse, secretaris van de Stuurgroep